

Parallels in Sefer Bereshit: מעשה אבות סימן לבנים

Parshat Lech Lecha: Spoiled Faith and Spoils of War

1. שופטים ו:כה-לב

- 25** And it came to pass the same night, that the LORD said unto him: 'Take thy father's bullock, and the second bullock of seven years old, and throw down the altar of Baal that thy father hath, and cut down the Asherah that is by it; תכרת.
- כה** וַיְהִי בַלַּיְלָה הַהוּא, וַיֹּאמֶר לוֹ יְקוֹק קַח אֶת-פָּר-הַשּׁוֹר אֲשֶׁר לְאָבִיךָ, וּפָר הַשֵּׁנִי שִׁבְעֵי שָׁנִים; וְהַרְסֵתָ, אֶת-מִזְבַּח הַבַּעַל אֲשֶׁר לְאָבִיךָ, וְאֶת-הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר-עָלָיו, תִּכְרֹת.
- 26** and build an altar unto the LORD thy God upon the top of this stronghold, in the ordered place, and take the second bullock, and offer a burnt-offering with the wood of the Asherah which thou shalt cut down.'
- כו** וּבְנִיתָ מִזְבֵּחַ לַיְקוֹק אֱלֹהֶיךָ, עַל רֹאשׁ הַמְּעוֹז הַזֶּה--בְּמַעְרְכָה; וְלָקַחְתָּ, אֶת-הַפָּר הַשֵּׁנִי, וְהִעַלְתָּ עֹלָה, בְּעֵצֵי הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר תִּכְרֹת.
- 27** Then Gideon took ten men of his servants, and did as the LORD had spoken unto him; and it came to pass, because he feared his father's household and the men of the city, so that he could not do it by day, that he did it by night.
- כז** וַיִּקַּח גִּדְעוֹן עֲשָׂרָה אַנְשִׁים, מֵעַבְדָּיו, וַיַּעַשׂ, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי יְקוֹק; וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָרָא אֶת-בֵּית אָבִיו וְאֶת-אֲנָשֵׁי הָעִיר, מַעֲשׂוֹת יוֹמָם--וַיַּעַשׂ לַיְלָה.
- 28** And when the men of the city arose early in the morning, behold, the altar of Baal was broken down, and the Asherah was cut down that was by it, and the second bullock was offered upon the altar that was built.
- כח** וַיִּשְׁכְּמוּ אֲנָשֵׁי הָעִיר, בַּבֹּקֶר, וַהֲגִיחוּ נִתְּצָה מִזְבַּח הַבַּעַל, וְהָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר-עָלָיו כִּרְתָהּ; וְאֵת, הַפָּר הַשֵּׁנִי, הִעֲלָה, עַל-הַמִּזְבֵּחַ הַבְּנוּי.
- 29** And they said one to another: 'Who hath done this thing?' And when they inquired and asked, they said: 'Gideon the son of Joash hath done this thing.'
- כט** וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ, מִי עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה; וַיִּדְרְשׁוּ, וַיִּבְקְשׁוּ--וַיֹּאמְרוּ, גִּדְעוֹן בֶּן-יֹאָשׁ עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה.
- 30** Then the men of the city said unto Joash: 'Bring out thy son, that he may die; because he hath broken down the altar of Baal, and because he hath cut down the Asherah that was by it.'
- ל** וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר, אֶל-יֹאָשׁ, הֲוֹצֵא אֶת-בְּנֶךָ, וַיָּמָת: כִּי נִתְּצָה אֶת-מִזְבַּח הַבַּעַל, וְכִי כָרַת הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר-עָלָיו.
- 31** And Joash said unto all that stood against him: 'Will ye contend for Baal? or will ye save him? he that will contend for him, shall be put to death before morning; if he be a god, let him contend for himself, because one hath broken down his altar.'
- לא** וַיֹּאמֶר יֹאָשׁ לְכָל אֲשֶׁר-עָמְדוֹ עָלָיו הָאֲתָם תִּרְיִבוּן לַבַּעַל, אִם-אֲתָם תּוֹשִׁיעוּן; אוֹתוֹ, אֲשֶׁר יָרִיב לוֹ יוֹמָת, עַד-הַבֹּקֶר; אִם-אֱלֹהִים הוּא יָרִיב לוֹ, כִּי נִתְּצָה אֶת-מִזְבְּחוֹ.
- 32** Therefore on that day he was called Jerubbaal, saying: 'Let Baal contend against him, because he hath broken down his altar.' {S}
- לב** וַיִּקְרָא-לוֹ בַּיּוֹם-הַהוּא, יְרֻבְעֵל לֵאמֹר: יָרִיב בּוֹ הַבַּעַל, כִּי נִתְּצָה אֶת-מִזְבְּחוֹ. {ס}

2. בראשית רבה (וילנא) פרשת נח לה:יג

רבי חייא בר בריה דרב אדא דיפו: תרח עובד צלמים היה, חד זמן נפיק לאתר, הושיב לאברהם מוכר תחתיו... חד זמן אתא חד איתתא טעינה בידה חדא פינד דסולת, אמרה ליה הא לך קרב קודמיהון. קם נסיב בוקלסא בידה ותבריהון לכולהון פסיליא, ויהב בוקלסא בידא דרבה דהוה ביניהון. כיון דאתא אבוה א"ל מאן עביד להון כדין?! א"ל מה נכפר מינד, אתת חדא איתתא טעינה לה חדא פינד דסולת, ואמרת לי הא לך קריב קודמיהון, קריבת לקדמיהון הוה דין אמר אנא איכול קדמאי, ודין אמר אנא איכול קדמאי, קם הדין רבה דהוה ביניהון נסב בוקלסא ותברינון! א"ל מה אתה מפלה בי, וידעין אנון? א"ל ולא ישמעו אזניך מה שפינד אומר!?

3. בראשית רבה (וילנא) פרשת לך לך פרשה מד:כ

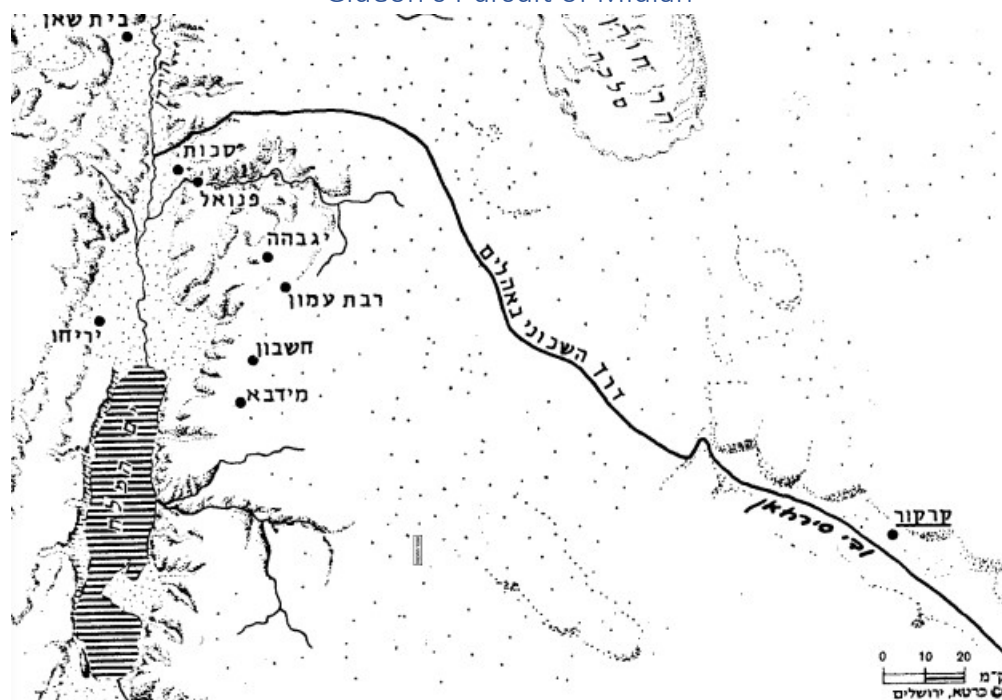
אמר ריש לקיש ג' הם שנאמר בהם "בשיבה טובה", **אברהם** היה שוה לו, **דוד** שוה לו, **גדעון** לא שוה לו. למה? (שופטים ח) "ויעש אותו גדעון לאפוד" לעבודת כוכבים.

ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל-עמיו. (בראשית כה: ח)	וימת בשיבה טובה שבע ימים עשר וכבוד, וימלך שלמה בנו, תחתיו. (דברי הימים א' כט: כח)	וימת גדעון בן-יואש בשיבה טובה, ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי העזרי. (שופטים ח: לב)
--	---	---

Parallels Between Avraham's War & Gidon's War

Size of the Army	ויאמר י"י אל גדעון בשלוש מאות האיש המלקקים אושיע אתכם ונתתי את מדון בידך וכל העם ילכו איש למקמו. (שופטים ז: ז)	וישמע אברם, כי נשבה אחיו; וירק את-חניכיו ילידי ביתו, שמנה עשר ושלוש מאות , וירדף, עד-דן. (בראשית יד: יד)
Two-man army?	ואם ירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערך אל המחנה. (ז: י)	שמנה עשר וגומ' – רבותינו אמרו: חליעזר לזדו , והוא מניין גימטריא על שמו.
Tactics	(ז: ט) ויחץ את שלוש מאות האיש שלשה ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדדים ריקים ולפדים בתוך הכדים. (ז: יא) ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן תעשו. (יח) ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר אתי ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה ואמרתם ליי"י ולגדעון. (יט) ויבא גדעון וימאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה אף הקם הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ הכדים אשר בידם. (ז: טז-יט)	ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו... (יד: טו)
Result	(כב) ויתקעו שלוש מאות השופרות וישם יי"י את הרב איש ברעהו ובכל המחנה וינס המחנה עד בית השטה צררתה עד שפת אבל מחולה על טבת. (כג) ויצעק איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אחרי מדון. (ד) ויבא גדעון הירדנה עבר הוא ושלוש מאות האיש אשר אתו עופים ורדפים ... (יא) ויעל גדעון דרך השכוני באהלים מקדם לנבח ויגבהה ויך את המחנה והמחנה היה בטח. (יב) וינסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילכד את שני מלכי מדון את זבח ואת צלמנע וכל המחנה החריד.	...וינסו וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק.
Brothers...	(יח) ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו כמוך כמוהם אחד כתאר בני המלך. (יט) ויאמר אחי בני אמי הם חי יי"י לו החיתם אותם לא הרגתי אתכם. (ח: יח-יט)	וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלוש מאות וירדף עד דן.

Gideon's Pursuit of Midian

4. בראשית י"ד

(א) ויהי בימי אמרפל מלך שניער אריוף מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים. (ב) עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שגאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבליים ומלך בלע היא צער. (ג) כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח. (ד) שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ושלש עשרה שנה מרדו. (ה) ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוים בהם ואת האימים בשוה קריתים. (ו) ואת החרי בהררם שעיר עד איל פארן אשר על המדבר. (ז) וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי הישב בחצון תמר. (ח) ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבליים ומלך בלע הוא צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים. (ט) את כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שניער ואריוף מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה. (י) ועמק השדים בארת בארת חמר וינסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים הרה נסו. (יא) ויקחו את כל רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו. (יב) ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחי אברם וילכו והוא יושב בסדם. (יג) ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשפל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם. (יד) וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו וילדי ביתו שמנה עשר ושלוש מאות וירדף עד דן. (טו) ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכס וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק. (טז) וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם. (יז) ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך. (יח) ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם וזון והוא כהן לאל עליון. (יט) ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ. (כ) וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל. (כא) ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך. (כב) ויאמר אברם אל מלך סדם הרבותי ידי אל יי אל עליון קנה שמים וארץ. (כג) אם מחוט ועד שרוף נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם. (כד) בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשפל וממרא הם יקחו חלקם.

5. שופטים ה:כב-כג

(כב) ויאמרו איש ישראל אל גדעון משל בנו גם אתה גם בנד גם בן בנד כי הושעתנו מיד מדון. (כג) ויאמר אלהם גדעון לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יי ימשל בכם.

Gideon's faith-aids

A. The Sign From the Angel

- יד** וַיִּפֹּן אֱלֹהֵי יִקְוֹק, וַיֹּאמֶר לְךָ בְּכַחַד זֶה, וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת-יִשְׂרָאֵל מִכַּף מִדְּיָן: הֲלֹא, שְׁלַחְתִּיךָ. **14** And the LORD turned towards him, and said: 'Go in this thy might, and save Israel from the hand of Midian; have not I sent thee?'
- טו** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי בִי אֲדֹנָי, בְּמָה אוֹשִׁיעַ אֶת-יִשְׂרָאֵל; הֲנִה אֲלֹפֵי הַדָּל בְּמִנְשֵׁה, וְאֲנֹכִי הַצָּעִיר בְּבֵית אָבִי. **15** And he said unto him: 'Oh, my lord, wherewith shall I save Israel? behold, my family is the poorest in Manasseh, and I am the least in my father's house.'
- טז** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יִקְוֹק, כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ; וְהִכִּיתָ אֶת-מִדְּיָן, כְּאִישׁ אֶחָד. **16** And the LORD said unto him: 'Surely I will be with thee, and thou shalt smite the Midianites as one man.'
- יז** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי, אִם-נָא מְצֵאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ; וְעָשִׂיתָ לִּי אוֹת, שְׁאֵתָה מִדְּבַר עָמִי. **17** And he said unto him: 'If now I have found favour in thy sight, then show me a sign that it is thou that talkest with me.'
- יח** אֶל-נָא תָמַשׂ מִזֶּה, עַד-בָּאִי אֵלֶיךָ, וְהֵצֵאתִי אֶת-מִנְחָתִי, וְהִנַּחְתִּי לְפָנֶיךָ; וַיֹּאמֶר, אֲנֹכִי אֶשָּׁב עַד שׁוֹבֶיךָ. **18** Depart not hence, I pray thee, until I come unto thee, and bring forth my present, and lay it before thee.' And he said: 'I will tarry until thou come back.'

B. The wet wool

- לו** וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן, אֶל-הֶאֱלֹהִים: אִם-יִשָּׁף מוֹשִׁיעַ בְּיָדִי, אֶת-יִשְׂרָאֵל--כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ. **36** And Gideon said unto God: 'If Thou wilt save Israel by my hand, as Thou hast spoken,
- לז** הֲנִה אֲנֹכִי, מַצִּיג אֶת-גִּזְתַּת הַצֹּמֶר--בְּגֶרֶן: אִם טַל יִהְיֶה עַל-הַגִּזָּה לְבִדְהָ, וְעַל-כָּל-הָאָרֶץ חֹרֵב--וְיָדַעְתִּי כִּי-תוֹשִׁיעַ בְּיָדִי אֶת-יִשְׂרָאֵל, כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ. **37** behold, I will put a fleece of wool on the threshing-floor; if there be dew on the fleece only, and it be dry upon all the ground, then shall I know that Thou wilt save Israel by my hand, as Thou hast spoken.'
- לח** וַיְהִי-כֵן--וַיִּשְׁכֵם מִמָּחֳרָת, וַיִּזֹּר אֶת-הַגִּזָּה; וַיִּמְצָ טַל מִן-הַגִּזָּה, מְלֹא הַסֹּפֶל מִים. **38** And it was so; for he rose up early on the morrow, and pressed the fleece together, and wrung dew out of the fleece, a bowlful of water.
- לט** וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן, אֶל-הֶאֱלֹהִים, אֶל-יְחִיר אָפֶד בִּי, וְאֲדַבְּרָה אֶף הַפֶּעַם; וְאִנְסָה נָא-רֶק-הַפֶּעַם, בְּגִזָּה--יְהִי-נָא חֹרֵב אֶל-הַגִּזָּה לְבִדְהָ, וְעַל-כָּל-הָאָרֶץ יְהִי-טַל. **39** And Gideon said unto God: 'Let not Thine anger be kindled against me, and I will speak but this once: let me make trial, I pray Thee, but this once with the fleece; let it now be dry only upon the fleece, and upon all the ground let there be dew.'
- מ** וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים כֵּן, בַּלַּיְלָה הַהוּא; וַיְהִי-חֹרֵב אֶל-הַגִּזָּה לְבִדְהָ, וְעַל-כָּל-הָאָרֶץ הָיָה טַל. {פ} **40** And God did so that night; for it was dry upon the fleece only, and there was dew on all the ground. {P}
- וַיֹּאמֶר אֶל-נָא יְחִיר לֹאדֹנָי, וְאֲדַבְּרָה אֶף-הַפֶּעַם--אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם, עֲשֶׂרָה; וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית, בַּעֲבוּר הַעֲשָׂרָה.

C. The Midianite Dream

- ט** וַיְהִי, בַּלַּיְלָה הַהוּא, וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יִקְוֹק, קוּם רֵד בְּמִנְחָה: כִּי נִתְּנִי, בְּיָדֶךָ. **9** And it came to pass the same night, that the LORD said unto him: 'Arise, get thee down upon the camp; for I have delivered it into thy hand.'
- י** וְאִם-יִרָא אֶתָּה, לָרֶדֶת--רֵד אֶתָּה וּפְרָה נַעֲרָךְ, אֶל-הַמִּנְחָה. **10** But if thou fear to go down, go thou with Purah thy servant down to the camp.
- יא** וְשָׁמַעְתָּ, מֵה-יְדַבְּרוּ, וְאַחַר תִּחְזַקְנָה **11** And thou shalt hear what they say; and afterward shall thy

יָדָי, וַיִּרְדָּתָּ בַמַּחֲנֶה; וַיֵּרֶד הוּא וַיִּפְרֹחַ
נִעְרוֹ, אֶל-קִצְצָה הַחֲמִשִּׁים אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה.

hands be strengthened to go down upon the camp.' Then went he down with Purah his servant unto the outermost part of the armed men that were in the camp.

יב וּמִדְּיָן וְעַמְלֵק וְכָל-בְּנֵי-קְדָם לְפָלִים
בְּעֵמֶק, כְּאַרְבֶּה לָרֶב; וְלִגְמָלֵיהֶם אֵין
מִסָּפֵר, כַּחֲוֵל שְׂעֵל-שָׁפֶת הַיָּם לָרֶב.

12 Now the Midianites and the Amalekites and all the children of the east lay along in the valley like locusts for multitude; and their camels were without number, as the sand which is upon the sea-shore for multitude.

יג וַיָּבֹא גִדְעוֹן--וְהִנֵּה-אִישׁ, מִסֹּפֶר
לְרַעְיָהוּ חֵלוֹם; וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֵלוֹם
חֲלַמְתִּי, וְהִנֵּה צֹלִיל לֶחֶם שְׂעִירִים
מִתְהַפֵּף בַּמַּחֲנֶה מִדְּיָן, וַיָּבֹא עַד-הָאֹהֶל
וַיִּפֹּל וַיִּהְיֶה כִּי וַיִּהְפְּכֶהוּ לְמַעַלָּה, וַנִּפֹּל
הָאֹהֶל.

13 And when Gideon was come, behold, there was a man telling a dream unto his fellow, and saying: 'Behold, I dreamed a dream, and, lo, a cake of barley bread tumbled into the camp of Midian, and came unto the tent, and smote it that it fell, and turned it upside down, that the tent lay flat.'

יד וַיַּעַן רַעְיָהוּ וַיֹּאמֶר, אֵין זֹאת, בְּלִתִּי
אִם-חֲרֹב גִּדְעוֹן בֶּן-יֹאשׁוּ, אִישׁ יִשְׂרָאֵל:
נָתַן הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ, אֶת-מִדְּיָן וְאֶת-כָּל-
הַמַּחֲנֶה. {פ}

14 And his fellow answered and said: 'This is nothing else save the sword of Gideon the son of Joash, a man of Israel: into his hand God hath delivered Midian, and all the host.' {P}

טו וַיְהִי כִשְׁמַע גִּדְעוֹן אֶת-מִסְפֵּר הַחֵלוֹם,
וְאֶת-שִׁבְרוֹ--וַיִּשְׁתַּחֲוֶה; וַיִּשָּׁב, אֶל-מַחֲנֵה
יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאמֶר קוּמוּ, כִּי-נָתַן יְקוֹק
בְּיַדְכֶם אֶת-מַחֲנֵה מִדְּיָן.

15 And it was so, when Gideon heard the telling of the dream, and the interpretation thereof, that he worshipped; and he returned into the camp of Israel, and said: 'Arise; for the LORD hath delivered into your hand the host of Midian.'

6. Bereshit 14:23-15:1

כג אִם-מַחוּט וְעַד שְׂרוֹף-נֶעֱל, וְאִם-אֶקֶח
מִכָּל-אֲשֶׁר-לָךְ; וְלֹא תֹאמַר, אֲנִי הֵעָשִׂיתִי
אֶת-אַבְרָם.

23 that I will not take a thread nor a shoe-latchet nor ought that is thine, lest thou shouldst say: I have made Abram rich;

כד בַּלְעֲדֵי, רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים, וְחֶלֶק
הָאֲנָשִׁים, אֲשֶׁר הִלְכוּ אִתִּי: עִנְרָ אֲשַׁכַּל
וּמִמָּרָא, הֵם יִקְחוּ חֶלְקָם. {ס}

24 save only that which the young men have eaten, and the portion of the men which went with me, Aner, Eshcol, and Mamre, let them take their portion.' {S}

א אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, הִיָּה דְבַר-יְקוֹק
אֶל-אַבְרָם, בַּמַּחְזָה, לֵאמֹר: אֵל-תִּירָא
אַבְרָם, אֲנִכִּי מִגֹּן לָךְ--שְׂכָרְךָ, הַרְבֵּה מְאֹד.

1 After these things the word of the LORD came unto Abram in a vision, saying: 'Fear not, Abram, I am thy shield, thy reward shall be exceeding great.'

7. רמב"ם, הלכות עבודה זרה א:אג

...אבל צור העולמים, לא היה שם מכירו ולא יודעו אלא יחידים בעולם, כגון חנוך ומתושלח ונח ושם ועבר. ועל דרך זו היה העולם מתגלגל והולך, עד שנולד עמודו של עולם, שהוא אברהם אבינו:

(ג) כיון שנגמל איתן זה, התחיל לשוטט בדעתו והוא קטן, ולחשב ביום ובלילה, והיה תמה, היאך אפשר שיהיה הגלגל הזה נוהג תמיד ולא יהיה לו מנהיג, ומי יסבב אותו, לפי שאי אפשר שיסבב את עצמו. **ולא היה לו לא מלמד ולא מודיע דבר, אלא מושקע באור כשדים בין עובדי עבודה זרה הטיפשים:**

ואביו ואמו וכל העם עובדים עבודה זרה, והוא היה עובד עמהן, **ווליבו משוטט ומבין, עד שהשיג דרך האמת והבין קו הצדק מדעתו הנכונה,** וידע שיש שם אלוה אחד, והוא מנהיג הגלגל, והוא ברא הכל, ואין בכל הנמצא אלוה חוץ ממנו:

וידע שכל העם טועים, ודבר שגרם להם לטעות זה שעובדים את הכוכבים ואת הצורות, עד שאבד האמת מדעתם. ובן ארבעים שנה הכיר אברהם את בוראו:

כיון שהכיר וידע, התחיל להשיב תשובות על בני אור כשדים ולערוד דין עמהן, ולומר שאין זו דרך האמת שאתם הולכים בה, ושיבר הצלמים, והתחיל להודיע לעם שאין ראוי לעבוד אלא לאלוה העולם, ולו ראוי להשתחוות ולהקריב ולנסך, כדי שיכירוהו כל הברואים הבאים, וראוי לאבד ולשבר כל הצורות, כדי שלא יטעו בהם כל העם, כמו אלו שהן מדמין שאין שם אלוה אלא אלו:

8. שופטים ה: כב-כט

(כב) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֵל גְּדֵעוֹן מִשָּׁל בָּנוּ גַם אֶתְּהָ גַם בְּנֵד גַם בֶּן בְּנֵד כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִיַּד מִדָּן. (כג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים גְּדֵעוֹן לֹא אֶמְשַׁל אֲנִי בָכֶם וְלֹא יִמְשַׁל בָּכֶם יְיָ יִמְשַׁל בָּכֶם.

(כד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים גְּדֵעוֹן אֶשְׂאֲלָה מִכֶּם שְׂאֵלָה וְתָנוּ לִי אִישׁ נָזֵם שְׁלָלוּ כִּי נִזְמִי זָהָב לָהֶם כִּי יִשְׁמַעְאֲלִים הֵם. (כה) וַיֹּאמְרוּ נָתוֹן נָתוֹן וַיִּפְרְשׂוּ אֶת הַשְּׂמֵלָה וַיִּשְׁלִיכוּ שָׁמָּה אִישׁ נָזֵם שְׁלָלוּ. (כו) וַיְהִי מִשְׁקַל נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר שָׂאֵל אֶלְף וַיִּשְׁבַּע מֵאוֹת זָהָב לְבָד מִן הַשְּׁהַרְנִים וְהַנְּטִיפוֹת וּבְגָדֵי הָאֲרָגְמָן שֶׁעַל מַלְכֵי מִדְּבָר וּלְבָד מִן הָעֲנָקוֹת אֲשֶׁר בְּצוּאֲרֵי גְמְלֵיהֶם. (כז) וַיַּעַשׂ אוֹתוֹ גְּדֵעוֹן לְאֶפֶוד וַיִּצַּג אוֹתוֹ בְּעִירוֹ בְּעַפְרָה וַיִּזְנוּ כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֲרָיו שֶׁם וַיְהִי לְגְדֵעוֹן וּלְבֵיתוֹ לְמוֹקֵשׁ.

9. שו"ת רבי אברהם בן הרמב"ם סימן יז

שאלה: ילמדנו רבנו מה ענין האפוד שעשה גדעון עד שקרה על ידו מה שקרה? יורנו אדוננו.

תשובה: גדעון לא עשה האפוד שיהיה עבודה זרה ויעבדו לו, אלא שיהיה לעצמו זכרון בתוך ישראל, והיה זה משגה ממנו, שגיאות מי יבין. ואירע על ידו המכשול הגדול בעבודת מי שעבד לו מישראל, ואם כי לא היה מתכוון לכך.

Avraham to David: Restoring the Tradition

10. שמואל א' פרק ל

1 And it came to pass, when David and his men were come to Ziklag on the third day, that the Amalekites had made a raid upon the South, and upon Ziklag, and had smitten Ziklag, and burned it with fire;

א וַיְהִי בַבַּיִת דָּוִד וְאֶנְשָׁיו צִקְלָג--בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי; וַעֲמַלְקֵי פָּשְׁטוּ אֶל-נֶגֶב וְאֶל-צִקְלָג וַיִּכּוּ אֶת-צִקְלָג וַיִּשְׂרְפוּ אֶתָּהּ בָּאֵשׁ.

2 and had taken captive the women and all that were therein, both small and great; they slew not any, but carried them off, and went their way.

ב וַיִּשְׁבּוּ אֶת-הַנְּשִׁים אֲשֶׁר-בָּהּ מִקְטָן וְעַד-גָּדוֹל לֹא הָמִיתוּ אִישׁ; וַיִּנְהֲגוּ וַיֵּלְכוּ לְדַרְכָּם.

3 And when David and his men came to the city, behold, it was burned with fire; and their wives, and their sons, and their daughters, were taken captives.

ג וַיָּבֹאוּ דָוִד וְאֶנְשָׁיו אֶל-הָעִיר וְהִנֵּה שְׂרוּפָה בָּאֵשׁ; וַיִּנְשְׂיָהֶם וַבְּנֵיהֶם וּבָנֹתֵיהֶם נִשְׁבּוּ.

4 Then David and the people that were with him lifted up their voice and wept, until they had no more power to weep.

ד וַיִּשָּׂא דָוִד וְהָעָם אֲשֶׁר-אִתּוֹ אֶת-קוֹלָם--וַיִּבְכּוּ: עַד אֲשֶׁר אֵין-בָּהֶם כֹּחַ לְבַכּוֹת.

5 And David's two wives were taken captives, Ahinoam the Jezreelitess, and Abigail the wife of Nabal the Carmelite.

ה וּשְׁתֵּי נִשְׁי-דָוִד נִשְׁבּוּ--אֲחִינוֹם הַיְזְרְעֵלִית וְאַבִּיגַיִל אִשְׁת׃ נָבָל הַכַּרְמֶלִי.

6 And David was greatly distressed; for the people spoke of stoning him, because the soul of all the people was grieved, every man for his sons and for his daughters; but David strengthened himself in the LORD his God. {S}

ו וַתִּצָּר לְדָוִד מְאֹד כִּי-אָמְרוּ הָעָם לְסַקּוֹלוֹ-כִּי-מָרָה נַפְשׁ כָּל-הָעָם אִישׁ-עַל-בְּנוֹ וְעַל-בְּנוֹתָיו; וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בַּיְהוָה אֱלֹהָיו. {ס}

7 And David said to Abiathar the priest, the son of Ahimelech: 'I pray thee, bring me hither the ephod.' And Abiathar brought thither the ephod to David.

ז וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אַבִּיָּתָר הַכֹּהֵן בֶּן-אַחִימֵלֵךְ הַגִּישָׁה-נָּא לִי הָאֶפֶוד; וַיָּגֵשׁ אַבִּיָּתָר אֶת-הָאֶפֶוד אֶל-דָּוִד.

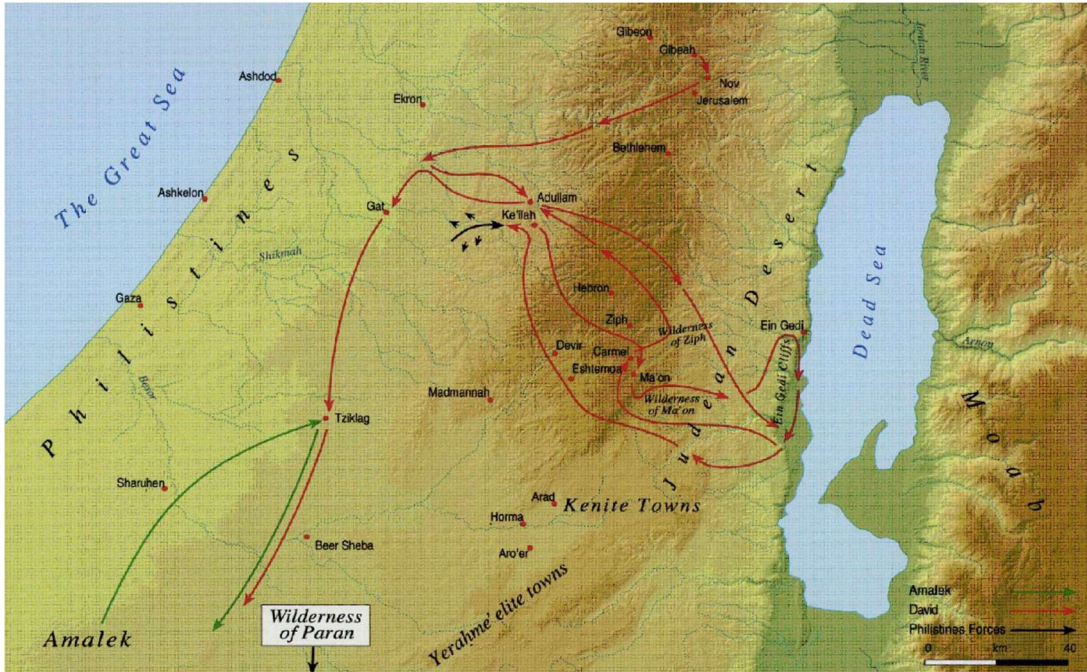
8 And David inquired of the LORD, saying: 'Shall I pursue after this troop? shall I overtake them?' And He answered him: 'Pursue; for thou shalt surely overtake them, and shalt without fail recover all.'

ח וַיִּשְׁאֵל דָּוִד בַּיְהוָה לֵאמֹר אֲרֹדֶף אַחֲרֵי הַגְּדוּד-הַזֶּה הַאֲשֶׁר־נִשְׁבּוּ; וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה כִּי-הֲשִׁיג תִּשְׁיֵג וְהִצַּל תִּצְלִי.

9 So David went, he and the six hundred men that were with

אתו ויבאו עד-נחל הבשור; ויהנותרים עמָדו. him, and came to the brook Besor, where those that were left behind stayed.

10 But David pursued, he and four hundred men; for two hundred stayed behind, who were so faint that they could not go over the brook Besor.

11. שמואל ב' שם כב-כה

22 Then answered all the wicked men and base fellows, of those that went with David, and said: 'Because they went not with us, we will not give them aught of the spoil that we have recovered, save to every man his wife and his children, that they may lead them away, and depart.' {S}

23 Then said David: 'Ye shall not do so, my brethren, with that which the LORD hath given unto us, who hath preserved us, and delivered the troop that came against us into our hand.

24 And who will hearken unto you in this matter? for as is the share of him that goeth down to the battle, so shall be the share of him that tarrieth by the baggage; they shall share alike.' {S}

25 And it was so from that day forward, that he made it a statute and an ordinance for Israel unto this day.

מהיום ההוא ומעלה – לא נאמר והלאה, אלא ומעלה, **כזר הנהיג אצרהם בחוק זה:** "בלעדי רק אשר אכלו הנערים" (בראשית י"ד:כ"ד) וגו' – הם היושבים על הכלים, וחלק האנשים – ההולכים במלחמה. צבאשית רבה (בראשית רבה מ"ג:ט').

- כו** וַיָּבֵא דָוִד אֶל-צִקְלָג, וַיִּשְׁלַח מֵהַשָּׁלַל לְזִקְנֵי יְהוּדָה לְרַעְהוּ לֵאמֹר: הִנֵּה לָכֶם {ר} בְּרָכָה, מִשָּׁלַל אֹיְבֵי יְקוֹק. {ס}
- 26** And when David came to Ziklag, he sent of the spoil unto the elders of Judah, even to his friends, saying: 'Behold a present for you of the spoil of the enemies of the LORD';
- כז** לְאֵשֶׁר בְּבֵית-אֵל {ס} וְלְאֵשֶׁר {ר} בְּרַמּוֹת-נָגֶב, {ס} וְלְאֵשֶׁר בַּיַּתֵּר. {ס}
- 27** to them that were in Beth-el, and to them that were in Ramoth of the South, and to them that were in Jattir;
- כח** וְלְאֵשֶׁר {ר} בְּעָרֹעַר {ס} וְלְאֵשֶׁר בְּשִׁפְמוֹת, {ס} וְלְאֵשֶׁר {ר} בְּאֶשְׁתֵּמוֹעַ. {ס}
- 28** and to them that were in Aroer, and to them that were in Siphmoth, and to them that were in Eshtemoa;
- כט** וְלְאֵשֶׁר בְּרַכָּל, {ס} וְלְאֵשֶׁר {ר} בְּעָרֵי הַיְרַחְמְאֵלִי, {ס} וְלְאֵשֶׁר, בְּעָרֵי הַקֵּינִי. {ס}
- 29** and to them that were in Racal, and to them that were in the cities of the Jerahmeelites, and to them that were in the cities of the Kenites;
- ל** וְלְאֵשֶׁר {ר} בְּחֶרְמָה {ס} וְלְאֵשֶׁר בְּבוֹר-עֶשׂוֹן, {ס} וְלְאֵשֶׁר {ר} בְּעַתָּדָה. {ס}
- 30** and to them that were in Hormah, and to them that were in Bor-ashan, and to them that were in Athach;
- לא** וְלְאֵשֶׁר, בְּחֶבְרוֹן; וְלְכָל-הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר {ר} הִתְהַלְךְ-שָׁם דָּוִד, הוּא וְאֲנָשָׁיו.
- 31** and to them that were in Hebron, and to all the places where David himself and his men were wont to travel.